

КОПІЯСправа № 201/13481/24
Провадження № 1-кв/201/4757/2024**УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

31 жовтня 2024 року

м. Дніпро

Слідчий суддя Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська Бойко В.П. за участі секретаря судового засідання Дейнеги А.М., розглянувши в залі Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська клопотання прокурора Лівобережної окружної прокуратури Донецької області Пієнка С.О. у кримінальному провадженні, зареєстрованому в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за №1202405000000239 від 02.04.2024, про здійснення спеціального досудового розслідування відносно:

Лисенко Олени Олександрівни, 19.02.1985 року народження, громадянки України, зареєстрована за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, бул. Шевченка, буд. 238, кв. 8
підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України,

У судовому засіданні приймали участь:

прокурор Пієнка С.О. (у режимі відеоконференції),
захисник Чуприна Є.А. (у режимі відеоконференції),

УСТАНОВИВ:

До суду надійшло клопотання прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження за №1202405000000239 від 02.04.2024 відносно Лисенко Олени Олександрівни, 19.02.1985 року народження, підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

В обґрунтування поданого клопотання прокурор вказує, що в провадженні слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях перебувають матеріали кримінального провадження №1202405000000239 від 02.04.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

До відділу СУ ГУНП в Донецькій області надійшов рапорт від ДВБ НПУ в Донецькій області, відносно гр. Лисенко Олени Олександрівни 19.02.1985 р.н. яка згідно інформації, обійняла посаду в незаконно створеному органі, так званого «МВС ДНР, на тимчасово окупованій території м.Маріуполя Донецької області, тобто добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території в невідновлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 14.03.2023 (більш точний час органами досудового розслідування не встановлено), Лисенко Олена Олександрівна, з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу Російської Федерації, будучи обізнаною про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України, невизнання РФ поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій її території, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, діючи умисно, добровільно прийняла рішення зайняти посаду у незаконно створеному правоохоронному органі «МВД РФ» на тимчасово окупованій території м. Маріуполя Донецької області.

Продовжуючи свій злочинний умисел, громадянка України Лисенко О.О., у невідновлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 14.03.2023, перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Маріуполя, вступила в злочинну змову з невідновленими під час досудового розслідування представниками окупаційної адміністрації Російської Федерації та представниками самопроголошеного утворення «ДНР», та отримавши від них пропозицію про зайняття посади у незаконному правоохоронному органі влади, умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, добровільно прийняла пропозицію, надала згоду та відповідно до наказу так званого «Начальника УМВД РФ «Маріупольське» - «Начальника УМВС РФ «Маріупольське» полковника поліції М.В. Москвіна №101 л/с» від 15.03.2023 обійняла посаду «інспектора отдела мониторинга Управления МВД РФ «Маріупольське» - «інспектора відділу моніторингу Управління МВС РФ «Маріупольське».

У зв'язку зі збройною агресією Російської Федерації, воєнним станом в Україні, захопленням території Маріупольського району Донецької області та проведенням бойових дій, беручи до уваги те, що існують достатні підстави вважати, що Лисенко О.О. перебуває на тимчасово окупованій території України та обґрунтовану неможливість вручити повістку про виклик особи, з дотриманням вимог ст. ст. 111, 135, 278 КПК України, в газеті «Урядовий кур'єр» № 210 від 16.10.2024, яка є засобом масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора опубліковано повідомлення про підозру Лисенко О.О. та повістки про виклик підозрюваної на 21.10.2024 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв., 22.10.2024 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв., 23.10.2024 з 09 год. 00 хв. до 11 год. 00 хв., за зазначеною в повістці адресою для проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні, отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, допиту підозрюваного, тощо.

Крім цього, 17 жовтня 2024 року письмове повідомлення про підозру Лисенко О.О., з дотриманням вимог ст. ст. 111, 135, 278 КПК України, вручено захиснику Лисенко О.О. - адвокату Чуприна Євгену Андрійовичу.

Таким чином, 16.10.2024 з моменту публікації повідомлення про підозру, у вказаному кримінальному провадженні Лисенко Олена Олександрівна, 19.02.1985 р.н., набула статусу підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Враховуючи той факт, що місце знаходження підозрюваної на підконтрольній українській владі території не встановлено, за викликом прокурора остання не прибула та про причини неможливості прибуття не повідомила, постановою прокурора від 28.10.2024 на підставі ст. 281 КПК України підозрювану Лисенко О.О. оголошено в регіональний, державний (міждержавний), міжнародний розшук.

Наявність обґрунтованої підозри Лисенко О.О. у вчиненні інкримінованого їй кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, повністю підтверджується зібраними у кримінальному провадженні доказами, а саме:

- протоколом огляду від 13.09.2024 в ході якого встановлено наявність юридичної особи окупаційної влади «Учреждение министерства внутренних дел российской федерации «Маріупольське»;
- протоколом допиту свідка Білинської К.Г. від 12.09.2024 та протоколом огляду від 12.09.2024 в ході якого остання впізнала Лисенко О.О.;
- протоколом допиту свідка Куканової Г.В. від 10.09.2024 та протоколом огляду фото за участю свідка від 10.09.2024, в ході якого остання впізнала Лисенко О.О.

- протоколом огляду фото від 10.09.2024 в ході якого встановлено Лисенко О.О., яка перебуває в формі поліції т. зв. «днр» на учрочистому заході т. зв. «днр»;
- протоколом огляду від 07.10.2024 в ході якого встановлено та оглянуто наказ про призначення Лисенко О.О. на посаду в правоохоронному органі т. зв. «днр»;
- іншими матеріалами досудового розслідування в загальній сукупності.

Згідно з п. 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Відповідно до ч. 2 ст. 3 цього Закону адміністративна межа між тимчасово окупованою територією та іншою територією України визначається Кабінетом Міністрів України.

Зокрема, починаючи з 05.03.2022 до цього часу, російською федерацією тимчасово окуповано усю територію Маріупольського району Донецької області, що встановлено відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією».

Таким чином, факт тимчасової окупації території м. Маріуполя Донецької області є загальновідомим та не потребує додаткового підтвердження Радою національної безпеки і оборони України та Президентом України, крім того він визнаний Кабінетом Міністрів України.

Той факт, що підозрювана Лисенко О.О. перебуває на тимчасово окупованій території України підтверджується:

Той факт, що підозрювана Лисенко О.О. перебуває на тимчасово окупованій території України підтверджується:

- інформацією наданою Головним центром обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України, згідно якої Лисенко О.О., 19.02.1985 р.н. з 24.02.2022 державний кордон України та лінію розмежування з тимчасово окупованими територіями не перетинала;

- підозрою у вчиненні кримінального правопорушення проти основ національної безпеки вчиненого на тимчасово окупованій території Маріупольського району Донецької області;

- допитами свідків Білінської К.Г. та Куканової Г.А., які підтвердили, що Лисенко О.О. залишилась на окупованій території та працює там правоохоронцем;

- відомостями про те, що Лисенко О.О. в якості внутрішньо-переміщеної особи не зареєстрована.

- загальною сукупністю матеріалів досудового розслідування, які дають зробити відповідний висновок, що Лисенко О.О., перебуває на тимчасово окупованій території України, в тому числі факт наявності Лисенко О.О. на фотоматеріалах на території Маріупольського району Донецької області.

У судовому засіданні прокурор клопотання підтримав та просив його задовольнити з підстав, наведених у ньому.

Захисник у судовому засіданні заперечував проти задоволення поданого клопотання.

Заслухавши доводи прокурора та захисника, дослідивши матеріали клопотання, слідчий суддя дійшов висновку про таке.

Так, в судовому засіданні встановлено, що в провадженні слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях перебувають матеріали кримінального провадження №1202405000000239 від 02.04.2024 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

У зв'язку зі збройною агресією Російської Федерації, воєнним станом в Україні, захопленням території Маріупольського району Донецької області та проведенням бойових дій, беручи до уваги те, що існують достатні підстави вважати, що Лисенко О.О. перебуває на тимчасово окупованій території України та обгрунтовану неможливість вручити повістку про виклик особи, з дотриманням вимог ст. ст. 111, 135, 278 КПК України, в газеті «Урядовий кур'єр» № 210 від 16.10.2024, яка є засобом масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора опубліковано повідомлення про підозру Лисенко О.О. та повістки про виклик підозрюваної на 21.10.2024 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв., 22.10.2024 з 09 год. 00 хв. до 14 год. 00 хв., 23.10.2024 з 09 год. 00 хв. до 11 год. 00 хв., за зазначеною в повістці адресою для проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні, отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, допиту підозрюваного, тощо.

Крім цього, 17 жовтня 2024 року письмове повідомлення про підозру Лисенко О.О., з дотриманням вимог ст. ст. 111, 135, 278 КПК України, вручено захиснику Личенко О.О. - адвокату Чуприна Євгену Андрійовичу.

Таким чином, 16.10.2024 з моменту публікації повідомлення про підозру, у вказаному кримінальному провадженні Лисенко Олена Олександрівна, 19.02.1985 р.н., набула статусу підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме у у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Слід зазначити, що поняття «обгрунтована підозра» не визначене у національному законодавстві та. виходячи з положень ч. 5 ст. 9 КПК України необхідно взяти до уваги позицію Європейського суду з прав людини, відображену у пункті 175 Рішення від 21.04.2011 у справі «Нечипорук і Йонкало проти України», відповідно до якої термін обгрунтована підозра означає, що існують факти або інформація, які можуть переконати об'єктивного спостерігача в тому, що особа, про яку йдеться, могла вчинити правопорушення (рішення у справі «Фокс, Кемпбелл і Гартлі проти Сполученого Королівства» від 30.08.1990, п.32, Series A, N 182).

При цьому, обставини здійснення підозрюваним конкретних дій та доведеність його вини, потребують перевірки та оцінки у сукупності з іншими доказами у кримінальному провадженні під час подальшого досудового розслідування.

Таким висновок узгоджується з правовими позиціями, наведеними у рішеннях Європейського Суду з прав людини, зокрема, у справі «Мюррей проти Сполученого Королівства» № 14310/88 від 23.10.1994, в яких суд зазначив, що факти, які є причиною виникнення підозри не повинні бути такими ж переконливими, як і ті, що є необхідними для обгрунтування вироку чи й просто висунення обвинувачення, черга якого надходить на наступній стадії процесу кримінального розслідування.

Так, для вирішення питання щодо обгрунтованості повідомленої підозри, оцінка наданих слідчому судді доказів здійснюється не в контексті оцінки доказів з точки зору їх достатності і допустимості для встановлення вини чи її відсутності, доведення чи не доведення винуватості особи, що здійснюється судом при ухваленні вироку, а з метою визначити вірогідність та достатність підстав причетності тієї чи іншої особи до вчинення кримінального правопорушення, а також чи є підозра обгрунтованою, щоб виправдати подальше розслідування або висунення обвинувачення.

Водночас, слідчому судді під час вирішення питання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування не надається весь обсяг доказів, зібраних під час досудового розслідування та дані щодо джерел їх отримання. Такі матеріали мають надаватися суду при судовому провадженні відповідного кримінального провадження та саме на цій стадії, передбачено здійснення оцінки доказів з точки зору належності, допустимості, достовірності та сукупності доказів з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Відповідно до практики Європейського суду з прав людини вимога розумної підозри передбачає наявність доказів, які об'єктивно зв'язують підозрюваного з певним злочиним і вони не повинні бути достатніми, щоб забезпечити засудження, але мають бути достатніми, щоб виправдати подальше розслідування або висунення звинувачення (рішення у справі «Мюррей проти Об'єднаного Королівства» від 28.10.1994, «Фокс, Кемпбелл і Гартлі проти Сполученого Королівства» від 30.08.1990).

При цьому, на стадії досудового розслідування кримінального провадження, слідчий суддя не вправі вирішувати ті питання, які повинен вирішувати суд під час розгляду кримінального провадження по суті, зокрема, не вправі оцінювати докази з точки зору їх достатності і допустимості для визнання особи винною чи невинною у вчиненні злочину, а лише зобов'язаний на підставі розумної оцінки сукупності отриманих доказів визначити, що причетність особи до вчинення кримінального правопорушення є ввігрюдною та достатньою.

Так, слідчий суддя, дослідивши матеріали клопотання за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин провадження, керуючись законом, оцінюючи сукупність зібраних доказів лише щодо пред'явленої підозри з точки зору їх достатності та взаємозв'язку, не вирішуючи наперед питання про винуватість підозрюваного у вчиненні інкримінованому йому злочину, правильність кваліфікації його дій, допустимість доказів щодо встановлення винуватості підозрюваного, вважає, що зміст клопотання та долучених до нього матеріалів кримінального провадження можуть свідчити про існування фактів і інформації, які можуть переконати об'єктивного спостерігача у тому, що підозрювана могла вчинити інкриміноване їй правопорушення.

Відповідно до матеріалів клопотання, з дотриманням вимог ст. ст. 276, 277, 278 КПК України, Лисенко О.О. повідомлено про підозру у відповідності та у спосіб, передбачений чинним кримінальним процесуальним законодавством України.

При цьому, відповідно матеріалів клопотання підозрювана постійно перебуває на тимчасово окупованій території України і встановити її точне місце перебування не видається за можливе. Доказами перебування підозрюваної на тимчасово окупованій території України підтверджено зібраними матеріалами досудового розслідування.

Постановою прокурора від 28.10.2024 на підставі ст. 281 КПК України підозрювану Лисенко О.О. оголошено у регіональний, державний (міждержавний), міжнародний розшук.

Водночас, чинне процесуальне законодавство не визначає, якими саме доказами має бути доведено, що особа перебуває у будь-якому із видів розшуку, однак регламентує, що про оголошення розшуку (державного та міжнародного) органом досудового розслідування має бути винесена відповідна постанова (ч. 2 ст. 281 КПК України), що в даному випадку і було здійснено органом досудового розслідування шляхом винесення постанов про оголошення підозрюваного в розшуку.

Згідно з ч. 5 ст. 139 КПК України ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Разом з тим, відповідно до ч. ч. 1. 2. ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні зокрема щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

Відповідно до п. 4 ч. 2 ст. 297-2 КПК України клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування повинно містити, зокрема, відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук.

Закон України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII від 15.04.2014 визначає статус території України, тимчасово окупованої внаслідок збройної агресії Російської Федерації, встановлює особливий правовий режим на цій території, визначає особливості діяльності державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій в умовах цього режиму, додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб (стаття 2 цього Закону).

Згідно з п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Відповідно до ч. 2 ст. 3 цього Закону адміністративна межа між тимчасово окупованою територією та іншою територією України визначається Кабінетом Міністрів України.

Під час досудового розслідування встановлено, що підозрювана ухиляється від явки на виклик слідчого (не прибула на виклик без поважної причини більше ніж два рази), оголошена у розшук та перебуває на тимчасово окупованій території України.

Згідно із до ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Порядок вручення повістки про виклик особи, стосовно якої існують достатні підстави вважати, що така особа виїхала та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, а також правові наслідки ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більше як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, визначаються Кримінальним процесуальним кодексом України.

Відповідно до ч.1 ст. 297-5 КПК України, повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. 3

моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Матеріали клопотання свідчать, що підозрювана належним чином викликала для повідомлення про підозру та проведення процесуальних дій, у спосіб передбачений законом, а саме через засоби масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на сайті Офісу Генерального прокурора. проте не з'явилася у призначений час та не повідомила про причини неприбуття, та згідно показань свідків перебуває на тимчасово окупованій території, а відтак слід вважати, що підозрювана переховується від органів слідства на тимчасово окупованій території України, з метою ухилення кримінальної відповідальності.

Отже, матеріалами клопотання також підтверджено, що підозрювана переховується від органу досудового розслідування на тимчасово окупованій території України з метою ухилення від кримінальної відповідальності.

Враховуючи вищевикладене, зважаючи на надані слідчому судді матеріали кримінального провадження, що можуть свідчити про причетність підозрюваної до вищевказаного кримінального правопорушення, а також, враховуючи той факт, що остання переховується від органів досудового розслідування, з метою ухилення від кримінальної відповідальності, оголошена у розшук та перебуває на тимчасово окупованій території України, слідчий суддя дійшов висновку про наявність обґрунтованих підстав, визначених ст. ст. 297-1, 297-2, 297-4 КПК України, для задоволення клопотання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні відносно Лисенко О.О.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст.135,139,297-1 - 297-5, КПК України, слідчий суддя,-

ПОСТАНОВИВ:

Клопотання прокурора Лівобережної окружної прокуратури Донецької області Піска С.О. у кримінальному провадженні, зареєстрованому в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за №120240500000239 від 02.04.2024, про здійснення спеціального досудового розслідування відносно Лисенко Олени Олександрівни, 19.02.1985 року народження, підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, - задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування кримінального провадження за №120240500000239 від 02.04.2024 відносно Лисенко Олени Олександрівни, 19.02.1985 року народження, підозрюваної у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Повний текст ухвали складений і оголошений о 17-15 годині 31.10.2024 року.

Слідчий суддя

**ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ**

секретар судді А.М. Дейнега

В.П. Бойко

